

[Augsburg], 15. März 1553

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 247.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo obseruando. Nürnberg oder Leipzig.

S. P. D. Etsi video quam turpe mihi sit eleganti carmine laccessito, soluta oratione ac potius dissoluta respondere: tamen imbecillitati ingenij mei veniam te dare spero. praesertim cum Musae ex albo cultorum suorum me iampridem expunxerint, atque in Tantali hortos relegarint, vbi in summa copia summa inopia conflicter: quae fortuna vel ideo boni consulenda est, ne incidam in deteriorem. Tibi autem, vir clarissime, et felicem redditum gratulor, et de honore mihi habito versibus tuis, gratiam habeo maximam: eosque omnibus ijs quos salutasti legendos dedi: qui te officiose resalutant: atque vnà mecum scire cupiunt, an Norimbergae mansurus, an vero Lipsiam cum familia tua redditurus sis. Optamus autem ex animo, vt fortuna vtaris eruditione tua digna, et virtute: quae duae res coniunctae faciunt, vt boni et prudentes omnes, te et ament et venerentur: in quo numero etsi me ponere non audeo, tamen amore et obseruantia erga te haud vlli facile concessero. Vale. 18 Cal[endas] Aprilis. Anno 1553.

Hiero[nymus] Wolfius.

Domino Carolobicio et Melanthoni, si quando eos conueneris, vt me commendes, oro, atque omne officij genus quod tenuitas mea praestare possit, pollicearis. Nam vtrique me plurimum debere agnosco, alteri quod et doctrina et commendationibus suis me iuuuit atque ornauit: alteri quòd ea vlrò promisit, quibus ne nunc quidem meliora consecutus sum. atque adeò eius liberalitate vsus essem gratissimo animo, nisi tempora nobis obstitissent. Literas quas ad D. Muslerum scribo, ei reddendas cures velim. Iterum vale. Reinholdo item, quem et ipsum iam Vitebergam redijsse auguror.